

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mechlinia Illustrata Luce Miraculorum S. Francisci Xaverii
Orbis Utriusque Solis Ac Thaumaturgi Chronicis Distichis
evulgata Anno M.D.C.LXVI.**

Grumsel, Gérard

Mechliniae, 1666

Elegia Sexta. Pestilens febris attactu Xaverianae Imaginis subito
persanata. Miraculum hoc approbatum Ab Amplissimo Ac Rev. Admodum
Domino D. Judoco Houbraken Vicario Generali Sedis Sylvaeducensis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11918

50 MECHLINIA ILLUSTRATA
HeI MIHI! qVot faLsIs oCVLos hæ nVblVs VrVnt!
HeV! qVot & eXCæCant, neC benè VeLLe sInVnt!
HIs proCVL oppressIs tIbI phæbo LaVrea VICtrIX;
AtqVe oCVLIs MeLlor sIC qVoqVe VIsVs erIt.

ELEGIA SEXTA.

Pestilens febris attactu Xaverianæ
Imaginis subito perfanata.

Miraculum hoc approbatum

A B

AMPLISSIMO AC REV. ADMODUM DOMINO
D. JUDOCO HOUBRAKEN

Vicario Generali Sedis Sylvæducentis vacantis. 19. Martij. 1664.

QVot CæLI stellAs, & habent noVa graMina fLores;
Et parIt æstIferos terra CILIssa CroCos;
Tot qVoqVe sVnt Vrbls noVa Læta trophæa MaLLInæ:
XaVerII rVrsVs DeXtera testIs erIt.
Testes, qVI VICtâ tot LethI eX faVce resVrgVnt:
FIXaqVe sVbLIMI sCVta tot aLta LoCo.
NVLLa LVes, LangVorqVe noVos Ita gLIsCIt In artVs,
HVnC eXorata qVIN LeVet ILLe ManV.
Aeger es; hVC propera: spēs LangVeat Ipsa MeDentIs;
SI properas, Isto sospItē sospes erIs.
NVper ID eXperta est CatharIna TVVenCVLA LVctans
fertILLior syLVæ qVâ DVcis eXtat ager.
Atra LVes grassans BrēDæ VItIaVerat aVras;
VrgInIbVs MIXtās abstVLERatqVe nVrVs.
HoC qVoqVe CorreptVs fVIt hVIVs aVVnCVLVs IgnI:
Chara soror soCias attVLIIt ergo ManVs.

QVo

MIRACULIS S. FRANCISCI XAVERII.

51

Hei mihi! quot falsis oculos hæ nubibus urunt!

Heu! quot & excæcant, nec bene velle finunt!

His procul oppressis tibi Phœbo laurea victrix;

Atque oculis melior sic quoque visus erit.

ELEGIA SEXTA.

Pestilens febris attactu Xaverianæ

Imaginis subitò perfanata.

Miraculum hoc approbatum

A B

AMPLISSIMO AC REV. ADMODUM DOMINO

D. JUDOCO HOUBRAKEN

Vicario Generali Sedis Sylvæduccensis vacantis. 19. Martii. 1664.

Quot cæli stellas, & habent nova gramina flores;

Et parit æstiferos terra Ciliffa crocos;

Tot quoque sunt urbis nova læta trophæa Malinæ.

Xaverii rursus Dexterâ testis erit.

Testes, qui victâ tot lethi ex fauce resurgunt:

Fixaque sublimi scuta tot alta loco.

Nulla lues, languorque novos ita gliscit in artus;

Hunc exoratâ quin levet ille manu.

Æger es; huc propera: spes langueat ipsa medentis;

Si properas, isto sospite sospes eris.

Nuper id experta est Catharina juvencula luctans

Fertilior Sylvæ quâ Ducis extat ager.

Atra lues grassans Bredæ vitiaverat auras;

Virginibus mixtas abstuleratque nurus.

Hoc quoque correptus fuit hujus avunculus igni:

Chara soror socias attulit ergo manus.

*Catharina Sta-
kenborchs in ter-
ritorio Sylvædu-
ccensi. 1662. 23.
August.*

G 2

Quo

52 *MECHLINIA ILLUSTRATA*
 QVò rVIs? eXCLaMant; frater serVetVr Vt VnVs,
 ConIVgIs aC proLIs tV neCIs aVCror erIs?
 CVrrIt at hæC; fratrIqVe Dapes eXtenDIt & haVstVs:
 hVnC IVVat, hVnC aLaCrl, qVà VaLet, arte regIt.
 VIX sVa ContIgerat; qVerItVr, geMIt, æstVat, aLget:
 Lassa IaCet CerVIX: & LVe CrVra Labant.
 HanC seqVItVr ConIVX, & eVM CatharIna, parIqVe
 ContInVo attactV gnatVs VterqVe IaCent.
 VtqVe LVes gLIscens VaCVas VIDVaVerat æDes,
 fVnVs & hInC ILLInC fVnerIs aVthor erat;
 EXCrVClata MaLI CatharIna perVItVr æstV;
 QVI reLeVet parVâ neC VenIt VLLVs ope.
 QVIN proCVL hInC VICInVs abest, & abItIs aMICI:
 Vsta neC eXIGVIs ora LaVantVr aqVIs.
 NVnC fVgIt hanC ratIo, nVnC VoX prope faVCIBVs hæret:
 NVnC sVbItIs pVgnat, LangVet & ægra MaLIs.
 NVLLA VeL eX Ipsa spes est nVnC arte saLVtIs:
 HeV! IaCet: eXaCtVs sIC qVoqVe MensIs abIt.
 Vt noVa paganos Ita sVnt VVLgata per oMnes;
 VIXIsse, aVt reLIqVo VIVere posse Die;
 AbsIt, alt pastor, neqVe te qVoqVe fILIA LInqVaM:
 XaVerIVs VInDeX sat tIbI fortIs erIt.
 HIC tot qVI eXtInXIt, seXCentos VICIt et Ignes,
 ILLe tVos, VIrgo, VInCet, & ILLe Meos.
 SIn seCVs, Is feLIX, hVnC erIgIt InCLyta VItVs,
 QVI bene pro gregIbVs, CVM gregIbVsqVe IaCet.
 Vesper erat: VoLat, atqVe saCrIs, hanCqVe ICone MVnIt.
 strInXerat eXVVias, InCLyte sanCte, tVas.
 PaVCaqVe sVbIVngens, arrhâ hanC sperare sVb ILLâ
 IVssIt; & eX VILLA MoX sVa teCta CapIt.

attI-

Quò ruis? exclamant: frater seruetur ut unus,
 Conjugis ac prolis tu necis auctor eris?
 Currit at hæc; fratricque dapes extendit & haustus:
 Hunc iuvat, hunc alacri, quâ valet, arte regit.
 Vix sua contigerat; queritur, gemit, æstuat, alget:
 Lassa jacet cervix, & lue crura labant.
 Hanc sequitur coniux, & eum Catharina; parique
 Continuo attactu gnatus uterque jacent.
 Utque lues gliscens vacuas viduaverat ædes;
 Funus & hinc illinc funeris author erat;
 Excruciata mali Catharina peruritur æstu;
 Qui releuet parvâ nec venit ullus ope.
 Quin procul hinc vicinus abest, & abitis amici:
 Usta nec exiguis ora lavantur aquis.
 Nunc fugit hanc ratio, nunc vox prope faucibus hæret,
 Nunc subitis pugnat, languet & ægra malis.
 Nulla vel ex ipsâ spes est nunc arte salutis:
 Heu! jacet: exactus sic quoque mensis abit.
 Ut nova paganos ita sunt vulgata per omnes,
 Vixisse, aut reliquo vivere posse die:
 Absit, ait Pastor; neque te quoque filia linquam:
 Xaverius vindex sat tibi fortis erit.
 Hic tot qui extinxit, sexcentos vicit & ignes,
 Ille tuos, virgo, vincet, & ille meos.
 Sin secus; is felix, hunc erigit inclyta virtus;
 Qui bene pro gregibus, cum gregibusque jacet.
 Vesper erat: volat, atque sacris, hancque icone munit:
 Strinxerat exuvias, inclyte Sancte, tuas.
 Paucaque subjungens, arrhâ hanc sperare sub illâ
 Jussit: & ex villa mox sua tecta capit.

AttIgerat VIX ægra , thoro Catharina reVIXIt:
 EXanIMIs qVINIs qVIppe DiebVs erat.
 EXCIpIt aMpLeXans hoC pIgnVs , & osCVLa IVngIt;
 VtqVe erat, hVIC totâ se prope noCte VoVet.
 MIra LoqVar: noX VICta fVgIt, LVX aVrea fVLsIt;
 Et VaLet & nVLLo paLLIa teste CapIt.
 IaM qVoqVe rVs reDItVra, sVIs CaVtVraqVe bobVs,
 AttonItVs frater nI VetVIsset, erat.
 It taMen, eXorlens VbI LVX CæLo aLtera fVLget:
 pLeXaqVe VICIno pabVLa CarpIt agro.
 VtqVe Lares Pastor Cæpto VIX soLe reVIsIt;
 HanC ratVs haVD DVblæ sVCCVbVIsse neCI;
 ECCe tIbI (res MIra !) CeLer Catharina reVertIt;
 Et parIter pLenâ Corbe gerebat oLVs.
 HanC sIMVL aspeXIt; stVpVIt: neC fraCta paLato
 VoX potVIt, saLve, neC tria Verba LoqVI.
 VtqVe LoqVI est orsVs; qVò tV te prorIpIs ? InqVIt:
 IaM tIbI DVra nIger tInXerat ora LIqVor.
 ILLa VaLens, nIveo VeLVtI sVffVsa pVDore,
 TVtorI hæC retVLIt paVCVLa DICta sVo.
 pIngVIA CVM qVærent VaCCæ, VeL arata IVVenCI;
 VeL IVga LanIgeræ Læta seqVentVr oVes;
 GratIa VIsCerIbVs nostrIs tVa fIXa ManebIt;
 Et tantI VInDeX VsqVe VIGorIs erIs.
 QVòD VIVO aC VaLeo, sat LVCIDA CVra faVorIs
 ALtera XaVerII est, aLtera CVra tVI.
 pIgnVs Vt IntVLERant; VeLVt hæC foret arrha saLVtIs;
 EXpLICVI hoC Lento, sVpposVIqVe MaLo.
 NoX erat: hæC pVLsâ, qVasI LIbera LVCE reVIXI:
 ContInVò Vires ConVaLVere Meæ.

Attigerat vix ægra, thoro Catharina revixit:

Exanimis quinis quippe diebus erat.

Excipit amplexans hoc pignus, & oscula jungit;

Urque erat, huic totâ se prope nocte vovet.

Mira loquar: nox victa fugit; lux aurea fulsit;

Et valet, & nullo pallia teste capit.

Jam quoque rus reditura, suis cauturaque bobus,

Attonitus frater ni vetuisset, erat.

Ita ramen, exoriens ubi lux cælo altera fulget:

Plexaque vicino pabula carpit agro.

Utque lares Pastor capto vix sole revisit;

Hanc ratus haud dubiæ succubuisse neci;

Ecce tibi (res mira) celer Catharina revertit,

Et pariter plenâ corbe gerebat olus.

Hanc simul aspexit; stupuit: nec fracta palato

Vox potuit, salve, nec tria verba loqui.

Utque loqui est orsus; quò tu te proripis? inquit:

Jam tibi dura niger tinxerat ora liquor.

Illa valens; niveo veluti suffusa pudore

Tutori hæc retulit paucula dicta suo.

Pinguia cum quærent vaccæ, vel arata juvenci;

Vel juga lanigeræ læta sequentur oves;

Gratia visceribus nostris tua fixa manebit;

Et tanti vindex usque vigoris eris.

Quòd vivo ac valeo, sat lucida cura favoris

Altera Xaverii est, altera cura tui.

Pignus ut intulerant; velut hæc foret arrha salutis:

Explicui hoc lento, supposuique malo.

Nox erat: hæc pulsâ, quasi libera luce revixi:

Continuò vires convaluere meæ.

I nunc

InVnC qVI VVLgI VoCItas MiraCVLa nVgas:
 HæC qVoqVe nVnC nostro, si potes, aXe nega.
 noCte nega steLLas aLræ fVLgere Coronæ:
 SoLe nega rVtILas LVMen habere faCes.
 HVIC Ita sVbsCrIpsIt syLVæ VICe præsvLIs AVtor;
 AC propriâ IVnXIt Vera sigILLA ManV.
 HoC qVoqVe pæonlâ IVraVIt In arte MagIster,
 seV TongrIs qVIsqVIs, seV grVDIIsqVe fVIt.
 SIC noVa, XaVerI, MiraCVLa IVnge VetVstIs:
 Et pVLsa hâC totâ sIt proCVL Vrbe LVes.
 CVMqVe fVrens patrIæ CVnctas prope sæVIt In Vrbes,
 TV popVLo, & CLypeVs CIVIbVs esto tVIs.
 Vna qVoD effIgles VaLVIt, pLVs DeXtra VaLebIt:
 InqVe sVo LVCent CLarIVs astra LøCo.
 At prIVs hâC noXas, LabesqVe eX Vrbe reVeLLe:
 HInC VenIt heI! tantI CaVsa CapVtqVe MaLI.
 sIC erIt hoC parIter MeChLIInIa sospIte sospes:
 sIC erIt & CapItI bIna Corona tVo.

ELEGIA SEPTIMA.

Olitor annorum 75. novennali Herniâ
 subitò liberatus.

MIRACULUM APPROBatum AB ILLUSt.mo AC REV.mo
 ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI.

28. Novembris 1664.

SEX ego VVLgaVI ChronICO MiraCVLa VersV,
 QVæ pIVs hâC feCIt faVtor In Vrbe Pater.
 PLVra qVIDeM fVerant annaLIbVs apta VetVstIs,
 QVæ qVoqVe sVnt VIsIs Vera probata notIs.

At

Inunc, qui vulgi vocitas Miracula nugas:

Hæc quoque nunc nostro, si potes, axe nega.

Nocte nega stellas altæ fulgere Coronæ;

Sole nega rutilas lumen habere faces.

Huic ita subscripsit Sylvæ vice Præfulis Autor;

Ac propriâ junxit vera sigilla manu.

Hoc quoque Pæoniâ juravit in arte magister,

Seu Tongris quisquis, seu Grudiisque fuit.

Sic nova, Xaveri, Miracula junge vetustis:

Et pulsa hâc totâ sit procul urbe lues.

Cumque furens Patriæ cunctas prope sævit in urbés;

Tu populo & clypeus civibus esto tuis.

Una quod effigies valuit, plus dextra valebit:

Inque suo lucent clariùs astra loco.

At priùs hâc noxas labesque ex urbe revelle:

Hinc venit hei! tanti causa caputque mali.

Sic erit hoc pariter Mechlinia sospite sospes:

Sic erit & capiti bina corona tuo.

ELEGIA SEPTIMA.

Olitor annorum 75. novennali Herniâ
subitò liberatus.

Guilielmus
Ploegaerts
1662. 12.
Decemb.
Mechliniæ.

MIRACULUM APPROBATUM AB ILL.^{mo} AC REV.^{mo}

ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI.

28. Novembris 1664.

S Ex ego vulgavi chronico Miracula versu,
Quæ priùs hâc fecit fautor in urbe Pater.
Plura quidem fuerant annalibus apta vetustis,
Quæ quoque sunt visis vera probata notis,

H

At